

آی ای آب، ای آب، ای آب
پس چرا سرد و خاموش هستی؟!
ای فرات! ای همیشه خروشان
خسته و تشنه کامند گلها
باغ را باز آبی بنوشان
پشت نیزاری از نیزه و تیغ
آن طرف دشمنان بی شمارند
این طرف در دل آتش و دود
کودکان تشنه در انتظارند
پای آن نخلهای پریشان
اینک افتاده از پا علمدار
زود برخیز و دستی بر آور
مشکی از موج بر دوش بگذار
آب، ای آب، ای آبی پاک!
سوی لب تشنگی جان آنها
زود بشتاب، بشتاب ای آب